

толкова проста, че и малкитѣ дѣца я знаятъ, а съврѣменнитѣ кутурни хора, понеже сж станали възрастни, напустнали сж своето дѣтинство и сж забравили тази Истина. Ние, съврѣменнитѣ хора, мязаме на онзи българинѣ, който така много се напилѣ, че като се връщалѣ дома си, срещналѣ една жена и я запиталѣ: жено, дѣ е майка ми? Тази жена била майка му, но той не я позналѣ. Майка си и съ затворени очи мога да намѣря. Въ насѣ, съврѣменнитѣ хора, които често губимѣ нормалното си състояние, Богѣ е вложилѣ своята Любовь, вложилѣ е животѣ и дихание, и въпрѣки всичко това още имаме нужда да ни казватѣ, дѣ е нашия Господѣ, има ли Господѣ или не, дали този Господѣ е добърѣ, или не, дали цѣлиятъ животѣ не е една самоизмама и т. н. Вѣрно, състоянието на пияния човѣкъ е самоизмама, но състоянието на трезвия човѣкъ не е самоизмама, то е истински животѣ. Въ истинския животѣ нѣма никакво вкисване, никаква завистѣ, никаква умраза, никакво съмнѣние Истинскиятѣ животѣ съдържа една безгранична вѣра, въ която човѣкъ може да провѣрява Истината. Въ истинския животѣ човѣкъ може да има съобщения съ същества по-разумни отѣ себе си, а не такива хилави като него. Ще кажете: защо ни сж тия разумни същества? Нима не е красиво, когато сте на смъртно легло да дойде единѣ отѣ тия разумнитѣ лѣкари на безсмъртието, да ви капне нѣколко капки отѣ безсмъртието на живота, и вие да възкрѣснете? Не е ли хубаво да имате познанство съ него? — Струва си това познанство. При онзи отѣ васѣ, който е изгубилѣ смисѣла на живота си, който е дошѣлъ до отчаянието, до края на живота си,